

Kaip išsirinkti avižėlę vienoms ar kitoms sąlygoms? Pagal formą? Pagal dydį? Pagal spalvą arba kabliuką? O galbūt žuvis yra kvaile ir jai tas pats, ir jeigu jau ji kimba tai kibs? Turbūt renkantis avižėlės pas kai kuriuos gali iškilti tokie klausimai ir kankinti bloga nuojauta – “atiduosiu pinigus o žuvis ims ir nekibs”! Pabandysiu pateikti savo požiūrį šiame iš pirmo žvilgsnio nelengvame klausime.

Aš gaudau paprastomis klasikinėmis avižėlėmis, ir nieko daugiau išskyrus uodo trūklio lervų ant jos nekabinu, todėl apie avižėles be masalo nieko ir nepapasakosiu. Pas mus Tuloje gaminami puikūs pavyzdžiai iš volframo ir jo lydinių, todėl renkantis avižėles aš lieku tikru patriotu. Tokių avižėlių formų didelio pasirinkimo nebūna: dažniausiai šrato, lašo ar ovalo formos. Gaminti kokias kitokias formas neapsimoka nes labai didelės darbo sąnaudos jų gamyboje. Tačiau ir kam? Juk žuvis kimba ir paprastomis, nesudėtingų formų avižėlėmis. Aš daug kartų pastebėjau, kad jeigu gerai kimba ovalo formos avižėle tai greičiausiai gerai kibs ir lašo formos, arba atvirkščiai. Užverkime skanią uodo trūklio lervą ant šrato ir vėl sugausim! Ovalo ir lašelio formos vis tik geresnės – jas lengviau laikyti pirštais, keičiant lervas. O šratai gražūs iš išvaizdos... Vienu žodžiu, aš įsitikinau, kad visos jos daugmaž vienodai geros.

Pagrindinis vienodo tipo avižėlių skirtumas yra dydis, kuris gaunamas išmatavus avižėlės skersmenį.

pačioje storiausioje jos vietoje. Aišku galima buvo skirstyti avižėles pagal svorius, taip kaip skirstomi galvakabliai, tačiau pasverti tokias mažas avižėles yra pakankamai sunku, tačiau ir prisiminti dešimtąsias gramo dalis visiškai nėra noro. Tokiu būdu pas mane yra avižėlės skirtingų skersmenų, pavyzdžiui 2; 2,2; 2,5; ir 3 mm. Ir jomis aš pasiruošęs gaudyti įvairiausiomis sąlygomis.

Kitas labai svarbus aspektas, ypač mažesnėms nei 2,5mm avižėlėms tai skylutės valui skersmuo. (Aš naudoju apsauginį kembriką visose savo avižėlėse). Jeigu būsimos avižėlės ruošinyje buvo pragręžta skylutė su storu gražtu tai svoris jos labai sumažėjo ir jos privalumas prieš švinines avižėles iš karto sumažėja.

Daug nesutarimų visada iškyla dėl avižėlės spalvos. Galbūt gaudant avižėlę be masalo kažkoks skirtumas tarp spalvų ir yra. Tačiau volframinės avižėlės neišsiskiria spalvų gama, jų pagrinde galima išskirti tik keturias. Dažniausiai galima rasti pardavime avižėles šių spalvų: „Pilkas sidabras“ – kai kada blizgantis, kai kada matinis. „Juodos“ – ne tik padengtos juodu laku o padengtos tvirtu sluoksniu kuris nedingsta per ilgą laiką. „Varis“ – iš pradžių blizgios, tačiau pabuvę vandenyje keičia spalvą ir po truputį tampa juodomis. „Auksas“ – berods masalai padengti titano nitridu, išoriškai primena gražius auksinius dirbinius.

Tam kad supaprastinti pasirinkimą šias keturias spalvas dar galima suskirstyti į tamsias ir šviesias. Pūgžliai mėgsta tamsias avižėles o ešeriai – šviesias, saulėtu oru reikia naudoti tamsesnes o apsiniariusiu – blizgančias, apie tai dažnai rašo ir žūklės žurnalai. Turbūt tai tiesa, tiksliai nežinau.

Paskutiniu metu aš praktiškai negaudau avižėlėmis didesnėmis nei 2,5 mm skersmens, todėl retai kada kreipiu didelį dėmesį į avižėlės spalvą. Aš raminu save tuo, kad masalai tikrai mažučiai o po vandeni tamsu.

Štai kas tikrai svarbu tai kabliuko kokybė. Aišku dažniausiai kabliukai naudojami garsiausių japonų gamintojų. Gaila tik kad dažniausiai pasitaiko avižėlės gražios iš išvaizdos o įlituotų į jas kabliukų geluonis greitai sulinksta. Tai iš kart pasijaučia padidėjus atsikabinusių žuvų skaičiui. Kabliuko dydis ir storis taip pat turi didelę reikšmę, ant mažo ir plono kabliuko uodo trūklio lerva laikosi ilgiau ir mažiau subliūkšta. Didesni nei 18 numerio kabliukai tinka tik gaudymui su krūvele lervų, ką mes retai praktikuojam. Įprastas kabliuko dydis – tai Nr. 20 – 22, o avižėlėms

mažesnėms nei 2 mm. Naudojami netgi 26 numerio kabliukai. Kabliuko spalva, turbūt pats nereikšmingiausias elementas, nes juk ne trofėjinius karpius boiliu gaudome.

Su teorija baigta – dabar aš aprašysiu savo veiksmus gaudymo metu.

Aš vykstu prie vandens su savimi pasiėmęs ne mažiau nei 10 meškerėlių. Kam tiek daug? – tikriausiai paklausite. Jeigu palyginti su vasarine plūdine žūkle, tai kiekviena meškerėlė yra kaip skirtinga sistema. Po ranka turi būti tiek jautrūs tiek grubūs variantai, o rekomenduojama turėti ir po du tokius pačius.

Ruošiant įrankius labai svarbu prisiminti kad nedideles avižėles žymiai sunkiau paskandinti giliau su sąlyginai storais valais. Pavyzdžiui 2,5 mm aviželei tiks valas ne storesnis nei 0,08 mm. Jeigu į tai nekreipti dėmesio ir uždėti 0,10 mm valą tai avižėlės skandinimas taps sunkiu darbu, avižėlės svorio paprasčiausiai neužteks tam kad ištiesinti valą vandenyje ir apie jokią teisingą žaidimą avižele nė kalbos negali būti.

Ir štai kada aš jau ant ledo pirma reikia įvertinti telkinio gylį. Kuo telkinys gilesnis, tuo sunkesnės avižėles naudosime, juk didelė dalis laiko skirta žūklei gali nueiti vien nedidelės avižėlės skandinimui. Tokią auką aš rinksiuosi tik tuo atveju jeigu žuvis bus ypač įnoringos.

Reikia taip pat prisiminti kad kuo plonesnis valas, tuo lengviau aviželę nuleisti į reikiamą gylį, tačiau padidėja rizika supainioti įrankį. Tam kad su normaliu greičiu nuleisti 2,5 mm aviželę į 5 – 6 m gylį, reikalingas ne storesnis nei 0,06 – 0,07 mm valas.

Sekantį įrankių pasirinkimą diktuos žuvies aktyvumas. Pavyzdžiui aš pradėdau gaudyti 2,7 mm avižėlėmis apie 4 m gylyje. Tarkim kad žuvis rasta, tačiau vietoj normalių kibimų aš pastebiu tik smulkius prisilietimus, kurių pakirsti man nepavyksta. Tai yra signalas kad reikia išsiimti iš dėžės meškerytę su mažesne avižele, tarkim 2,5 mm. ir pabandyti gaudyti su ja. Priklausomai nuo rezultato, aš arba tęsiu gaudymą su šia meškerėle arba naudoju su dar smulkesnę avižę. Taigi laikantis tokios metodikos, aš randu tinkamą aviželę maksimalaus dydžio, kurią, iš vienos pusės galima normaliai paskandinti į norimą gylį, ir iš kitos pusės kibimai būna rezultatyvūs.

Tuo atveju jeigu žuvis tiek aktyvi, kad kimba ant visų avižėlių (taip kartais pasitaiko paskutinio ledo metu), tai tikslingiau bus gaudyti didesnėmis avižėlėmis, tai sutaupys laiko.

Tačiau štai atvirkštinis variantas: už lango blogas oras, stiprus vejas, šaltis traukia eketę o ir žuvis kaip tyčia labai neaktyvi. Gaudyti smulkia avižėle bus labai sunku: avižėlės skandinimas ilgai užtruks. Todėl oro sąlygos gali taip pat įtakoti avižėlės pasirinkimą, ir į tai reikia atkreipti dėmesį.

Kadangi vandens telkiniai kuriuose gaudau nėra labai žuvingi, labai dažnai susiduriu su visiška nekiba, tačiau kažkaip iš jos reikia kapstyti. Tam padės pačios mažiausios avižėlės, jos paprasčiausiai daro stebuklus: žuvis ant tiek nejaučia jų svorio kad ir būdamos nelabai neaktyvios kimba pakankamai ryžtingai, na o tokius kibimus sunku praleisti. Avižėlės sklendimas gaunasi lėtas ir dažnai išeina gaudyti aukščiau dugno. Kaip tai bebūtų keista tačiau kibimų skirtumas tarp 2,2 ir 2 mm avižėlių gali būti akivaizdus. Dar mažesnės avižėlės praktiškai naudojamos tik varžybose, ir tai tik jeigu tai leidžia gylis. Nereikia pamiršti, kad tokių smulkių avižėlių darbą gali smarkiai įtakoti uodo trūklio lervų dydis, kartais tenka dėti tik vieną smulkų jokerį (pašarinės uodo trūklio lervos). Aišku tai daugiau liečia sportinę žūklę, o paprastai pakanka paieškoti masalinėje mažutės lervos, ir esant silpnam kibimui kabinti tik vieną lervutę ant kabliuko. Tačiau gaudant su stovinčia avižėle galima naudoti ir kelias lervas, juk virpinti avižėlės šiuo atveju nereikia.

Nežinau ar didelę reikšmę turi lervutės kabinimo ant kabliuko būdas. Kada aš skubu aš kabinu trūklį kaip papuola, dažniausiai per patį vidurį. Būna kad smulkūs ešeriukai trūklį tampo tik už uodegos ir jo nepraryja, šiuo atveju mano minėtas kabinimo būdas netgi geresnis nes laisvi trūklio galiukai lieka kiek trumpesni.

Taigi baigiant. Gaudant klasikine sportine avižėle, pirmiausia pasirenkama ne spalva ar avižėlės forma o jos dydis. Dydį diktuoja telkinio gylis, oras ir žuvies aktyvumas. Valo storis dažniausiai priklausys ne nuo gaudomos žuvies dydžio o nuo avižėlės dydžio. Taigi apsisprendus dėl savo įrankio jautrumo ir suradę savo žvejybinėje dėžėje tinkamą meškerytę, belieka tik patirti malonumą gaudant ant ledo.

Straipsnio autorius: Александр Галяткин (www.matchfishing.ru)

Dydis tinka - perku!

Parašė Martynas Mikelionis

Šeštadienis, 18 Vasaris 2012 12:15

Iš rusų kalbos vertė: [*Marciusxxxx Martynas Mikelionis*](#)